

2 XXIX

Stiller Freund der vielen Fernen, fühle,
wie dein Atem noch den Raum vermehrt.
Im Gebälk der finstern Glockenstühle
laß dich läuten. Das, was an dir zehrt,

wird ein Starkes über dieser Nahrung.
Geh in der Verwandlung aus und ein.
Was ist deine leidenste Erfahrung?
Ist dir Trinken bitter, werde Wein.

Sei in dieser Nacht aus Übermaß
Zauberkraft am Kreuzweg deiner Sinne,
ihrer seltsamen Begegnung Sinn.

Und wenn dich das Irdische vergaß,
zu der stillen Erde sag: Ich rinne.
Zu dem raschen Wasser sprich: Ich bin.

2 XXIX (překlad Radek Malý)

Tichý druhu dáleč mnohých, pocit',
jak ten prostor zmnožuje tvůj dech.
V krovech zvoníc potemnělých nocí
rozeznít se dej. A vůli nech

tomu, co tě sžírá. Předěj síly,
proměnou tou však se nezarmuť.
Kdy jsi nejvíc trpěl, v jaké chvíli?
Cítíš v pití hořkost? Vínem buď.

Smysly tvé se kříží kouzlem svým,
staň se této noci na vteřinu
smyslem jejich střetů, průnikem.

Zapomenut když's vším pozemským,
tiché zemi řekni: Pomni, řinu.
Bystré vodě řekni: Pomni, jsem.

2 XXIX (překlad Aleš Misař)

Cítíš, tichý příteli všech dáleč,
tvůj dech rozmnožuje prostory.
Do trámoví zvoníc přej si zálet,
zni, jen zni. Co trávilo tě prý,

samo vydatnou ti bude stravou.
Kráčej od proměny k proměnám.

Co se nejtrpčí tvou trýzní stalo?
Pití zhořklo ti? Vínem se staň!

V noci s kouzelnými odlesky
buď v zkřížení smyslů na vteřinu
z jejich tajné srážky významem.

Až tě zapomenou Pozemští
jednou, ztichlé zemi řekni: plynu.
K prameni pak promlouvej: Já jsem.

2 XXIX (překlad Miloš Kučera)

Tichý příteli těch mnoha dáleč,
vnímej, dech jak prostor zvětšuje.
Nech se rozeznávat v temných trámech
zvoníc. To, co *tebe* stravuje,

bude silnější, než *jeho* strava!
Kráčej proměnami, do nich, z nich ven.
Kdy jsi v životě nejvíce strádal?
Pití zhořklo-li ti, staň se vínem.

V noc, v tu z vesmírných sil, čarovná
moc buď na tvých smyslů křížovatce,
mysl, jenž je sepne v jeden jen.

Když tě zdejší svět už nepozná,
Teču, řekni tiché zemi krátce.
Rychlé vodě heslo, Jsem.